

delsen kan iværksættes, blive at udrede af den Kommune, til hvem Hjemsendelsen sker, dog, saafremt en anden Kommune er hans Forsørgelseskommune, mod Regres til denne.

Naar en Person er straffet for andre Forbrydelser, uden i Forbindelse hermed at have været straffet for Betleri eller Løsgænger, afleveres han, dersom han efter udstaaet Straf befindes at være uden Subsistensmidler og ikke godtgjør at kunne erhverve sit Udkomme paa noget andet Sted, til Straffesteds Fattigbestyrelse for at hjemsendes til det Sted, hvor han eller hans Forsørger have fast Ophold umiddelbart før Afstraffelsen; kan intet saadant fast Opholdssted udfindes, eller maa dette antages at være opgivet i Straffetiden, hjemsendes den Straffede til sin Forsørgelseskommune. Udgifterne ved Hjemsendelsen udredes af Straffeanstaltens Kasse eller som Delinkventomkostninger, hvor Straffen ei har bestaaet i offentligt Arbejde. Udgifterne ved den Straffedes Forsørgelse, indtil Hjemsendelsen kan finde Sted, betales af Forsørgelseskommunen.

§ 57.

Naar en fremmed Person, som rejser for at søge Arbejde i sin Profession eller iøvrigt rejser om for at søge Arbejde eller Fortjeneste og som følge deraf i Henhold til Lov af 15de Mai 1875 bliver at hjemvise, sker saavel Hjemsendelsen som Omkostningerne ved denne efter de i nævnte Lov givne Regler.

§ 58.

Bestyrelsen for en Kommune, i hvilken en Person er forsørgelsesberettiget, er pligtig til paa dennes Begjæring til Brug i Udlandet at meddele ham Vidnesbyrd herom saavel som om, at han med Familie og i Tilfælde af hans Død hans Enke og umyndige Børn ville blive modtagne til Forsørgelse i Kommunen, saa længe de ikke ere blevne Statsborgere i en fremmed Stat eller i Udlandet have vundet Forsørgelsesret efter dets Love.

§ 59.

Meningsulighed mellem Landkommuner om de dem ifølge denne Lov i deres indbyrdes Forhold paahvilende Forpligtelser afgjøres af Amtsraadet i den Amtsraadsreds, hvortil Kommunen henhører, og for saa vidt det er Kjøbenhavn eller Kjøbstæderne om hvis Forpligtelser der tvistes, af Indenrigsministeren. Ligesom Amtsraadenes Kjendelser kunne indankes for Indenrigsministeren, dog ikke senere end 12 Uger efter Kjendelsens Afgivelse, saaledes tilkommer der overhovedet denne Minister den øverste Myndighed i Fattigsager for hele Landet.

Kapitel VI.

Om Udgifterne i Auledning af særlige Trangtilfælde m. m.

§ 60.

Udgifterne ved døvstumme, blinde og idiotiske Børns Underholdning og Opdragelse blive, naar de anbringes i det Kgl. Døvstummeinstitut, Blindeinstitut eller i en anden Anstalt, som af Regjeringen erkjendes stiftet til deslige Børns Opdragelse, for saa vidt Børnene eller deres Forældre ikke have Evne til at betale dem, at udrede af Statskassen.